

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.		

Redacció y Administració

Plaça Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remittis: 10 céntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Joan Ribas y Fons

Morí el dia 16 del corrent havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica
A la edat de 23 anys

(E. P. D.)

Sos afligits pares, germans Joseph María, Joaquím, y Miquel, germanes María de l'Assumpció y María Antonia (reliigioses de Jesús-María) y Angelina, la senyoreta María Palau, tía, cosins y demés parents al participar á sos amichs y coneguts tan sensible pérdua, els pregan el tingan present en ses oracions de lo qu'en rebran especial favor.

Empori Musical de A. BADIA

Cort, 31 y Concellers, 10
Vilafranca del Penadès

ACREDITAT ESTABLIMENT DE MÚSICA

Dipòsit dels célebres pianos y armoniums **Ortiz y Cussó**
Gran prix Exposició de Milán 1906

Música

Grans existències

Accessoris

Gran varietat

Especialitat de la casa: **AFINACIONS Y REPARACIONS**

Taller especial únich en la comarca — La casa garantisa tots sos treballs

Per los encàrrechs en aquesta vila, dirigir-se á la impremta Ramon Germans y Nebot, Plaça Pi Margall, 2.

Establiment de Novetats pera Senyora

Fau Milá — Carrer Alt, número 2 (cantonada á la Plaça Vella)

Poso en coneixement del públich en geneneral, y de ma clientela en particular, haber rebut, procedents de una realisació de géneros d'una acreditada fàbrica, un

Variadíssim assortit de cortes de llana, llisos y ab dibuixos, alta novetat

els que, degut á la seva procedencia, me permeten detallarlos á preus de verdadera ganga. També conta aquesta casa ab gran varietat de Pisanas, Cotons, Percalas, Franelas y un bon nombre del

— Tapabocas y Flassadas —

Al vol

Y vingué el mestre á Catalunya.

Durant unes setmanes l'eximí mallorquí, el pensador il·lustre que viu reclòs en l'illa daurada y esperitualmente á Catalunya, en Gabriel Alomar, cridat per bons amics, ha estat entre nosaltres. La seva estada ha sigut un continuat triomf per l'home qui sense moures de la habitual petxina havia fet tombar de cara an ell, com l'astre del dia als girasols, á tot un poble assedegat de llibertat, y que en ell hi troba la llum d'una inteligencia privilegiada posada al servei de la Catalunya que nosaltres tan sols entre somnis preveiem.

L'estol de joves qui ha de fer demà d'aquesta terra un jardí aont hi floreixin, assaonades per les aigües del nostre mar y orejades pe'ls vents de fora, totes les plantes ideals que avui estàn en esperansadora poncellada, han escoltat de llavis del mestre les encoratjadores paraules de reconstrucció de una nova Catalunya, mare de tots els catalans y germana amorosa de tots els altres pobles de la terra.

Difícilment se trobaria un altre home que, com ell, acoblés al entorn de sa paraula vibranta y sincera á un tant gros nombre d'admiradors. Es que ab ella exposa ab tota sencillesa lo que pensa y tal com ho pensa, sense volguer

recordarsen de si fa tambalejar als idols consagrats per la rutina i entronisa als caiguts en el fang dels carrers. Ab els seus escrits d'orientació, no hi ha ningú que estimi la llibertat veritable que no s'hi senta identificat, car en ells encerta lo que molts pensen y no ho saben exposar, y lo que altres dirien si paguessin desferse totalment de preocupacions socials, o de conveniencies de lloc.

Per aixó ha sigut tan espontània y franca la acullida que la democràcia catalana li ha dispensat al posar els peus en aquesta terra a qui té en tan gran estima. Perque no s'ols ha sigut Barcelona, la seva enamorada; la ciutat ideal que ell entreveu y desitja gran y poderosa, expandint acció y fortalesa per les comarques catalanes, la que li ha fet ofrena dels seus respectes al cantor de sa futura grandesa; també les altres poblacions de Catalunya han volgut retre al davant de l'Alomar llur homenatge.

Semblava que aquesta intensa estimació que sent per Barcelona, havia de restarli forces pera cantar y festejar les altres ciutats visitades, pero ell, ab la franquesa que ja portem anotada, a totes elles ha encoratjat pera millor bastir la ciutat qui ha d'esser per sa energia social y sa potensa intel·lectual, el cap y casal de un poble fort, de la Catalunya lliberada de totes les tiranies y de tota altra mena de preocupacions que, avui encare, la dominen.

Girona, Sabadell, Reus, Tarragona, han volgut hostatjarlo pera fruir de la paraula màgica de l'Alomar, d'aquella paraula qui retruny en el cor dels oyents ab sons de cosa mai sentida; talment com si per escriure sos parlaments, se valgués de unes altres paraules quin significat sigués molt més demostratiu de lo que elles espresen quan se'n serveix un altre que no sigui l'Alomar. Tenen un regust de cosa nova, quelcom de oració encare mai oïda y que, no obstant, ja pressentien.

En son romiatge per Catalunya ha vessat pròdigament l'essència de la seva ànima sobre ls aimants de la llibertat y el progrés. Que la sembrada que ha fet d'ideal hagi caigut en terra ben preparada, pera que en son dia pugui granar esplendorosament.

...Y el mestre se'n és tornat a la seva illa, emportantse, entre'l bagatge, la simpatia dels catalans, y la esperança que la patria ha posat en la seva obra lliberadora.

FRIS.

La adulació a la reialesa

Els aduladors de la reialesa quan agafen l'incensar pera incensar a les testes coronades, són terribles. Manegen el *bota-fumeiro* ab tal desfici que moltes vegades el reboten per la cara del qui ha de rebre l'incens.

Per aquesta mena d'aduladors les persones reials són el prototipu de la perfecció humana, la suprema sabiesa, el *summum* de perfeccions.

Ho agafen ab tal coratge aixó de l'adulació, que posats a adular, no troben mesura prou gran pera mesurar les llohanes que endressen a la reialesa.

Ara mateix ha surtit un d'aquests aduladors qui aboca la seva adulació pel broc gran. Escolteu lo que diu:

«D. Alfonso XIII és el soberano que más premios de *sport* ha ganado, y por lo tanto, el que más objetos de arte posee, por él conquistados en buena lid.

Para ellos va a tener que mandar habilitar un salón con honores de museo.»

En quan a aixó, potser si que tinga rahó; tot hom sab l'afició de D. Alfons a tota mena d'*sports*. Pero anem seguint, que ja ls trobarem els disbarats que diu el cronista adulador:

«Las copas son tan numerosas, que con lo que en ellas cabe podría obsequiar a un batallón sediento.

Suposem que'l batalló és de vuitcentes places, y que pera apagar la sed de cada soldat se necessita mitg litre d'aigua, que en conjunt suman quatrecentos litres. Donchs, bé; si hem de creure al cronista, es lògic suposar que D. Alfons posseix quatrecentes copas—si és que son d'un litre de cabuda cada una—guanyades en diferents concursos d'*sport*. Que ja son copes.

Y segueix el cronista:

«Con los pitillos que caben en las pitilleras, petacas y servicios para fumar, podría ser obsequiado un regimiento.»

Hem de donar crèdit al cronista, qui a bon segur que, quan ho diu, tindrà ben calculada la quantitat de cigarrets de paper que poden contenir aquells artefactes de fumar.

«Las copas, puesta una encima de otra, llegarían a la altura de un tejado.»

Aquí l'adulador de la reialesa se ha quedat una bona pila de metres curt.

Sapigut és que les copes que s'acostuma oferir com a premi en els concursos de *sport*, son copes artístiques, de més que regular tamany, y suposant que les quatrecentes que hem calculat posseïa don Alfons, unes ab altres mideixen trenta centímetres d'alçada, tindrem que l'altura del tejado hauria de esser de cent vint metres; es diu, dugues vegades més alt que'l monument a Colón de Barcelona.

Y segueix l'adulador manejant l'incenser, y diu:

«Con las fundas vacías de los cartuchos tirados por el Rey de España podría hacerse un carril mas largo que de Madrid a Venta de Baños, y con la pólvora que ha quemado podría hacer fuego durante diez horas un cañón de artillería de siete centímetros.

Sus jornadas a pié representan la vuelta a España, y sus jornadas en tren y en automóvil, suponen tres veces la vuelta al mundo.

D. Alfonso bate el *record* sportivo de todos los soberanos, y hasta en el retrato figura en primera línea, pues pasan de 26.000 las veces que ha sido víctima del objetivo.»

No som competents en balística y, per tant, ignorem la quantitat de pólvora qu'un canó d'artilleria de set centímetres de calibre consumiria en deu hores tirant canonades, pero es de suposar que'n gastaria alguns milers de kilos; y en quant a lo de que ls cartutxos buits, posats en carril, arribarien de Madrid a Venta de Baños, cal dir que la distancia que hi há entre les dugues poblacions es de 287 kilometres. Donada la llargada d'un cartutxo, qui sapiga poch o molt de comptes trobarà que se'n necessitarien més de 3.000.000 pera un tal trajecte.

Són terribles els aduladors de la reialesa quan agafen l'incenser. La fumerola de l'incens els priva de veure les tonteries que espantja llur ploma cortisana.

RODAMON.

El Sr. Carner al Congrés

FRAGMENT del discurs que'l digne diputat per aquest districte don Jaume Carner va pronunciar al Congrés, defensant els interessos dels vinicultors, en la discussió del projecte de Lley d'alcohols.

«Yo recuerdo, y no soy viejo, que en el período anterior al Tratado de comercio con Francia, todas las playas de mi país estaban llenas de cuberos que construían envases para embarcar vinos a América; yo recuerdo que entonces de la masa del pueblo salían hombres de iniciativa que se convertían inmediatamente por su talento y su espíritu de empresa en exportadores de vinos, y es que no había ninguna traba, bastaba la iniciativa individual, bastaba el esfuerzo individual, que no venía entorpecido, que no venía constreñido y ligado por leyes y reglamentos para que aquella iniciativa individual diese nacimiento a un órgano nuevo, a un factor nuevo de exportación.

Con frecuencia importamos ideas, y cuando importamos una frase hecha nos creemos dispensados de pensar. Vino del extranjero la frase «el alcohol es

materia de renta», y esa frase ha sido una gran desgracia para nosotros.

El alcohol, materia de renta. ¿Qué quiere decir eso, Sres. Diputados? Pues hablando en términos llanos y sencillos, decir que un artículo es materia de renta, significa que es un artículo susceptible de conllevar la imposición de una cuota alta de consumo; eso es lo que me parece que significa la frase artículo de renta.

Y yo pregunto: ¿creéis que puede serlo un artículo de importancia excepcional para una industria exportadora? Yo creo que no. Yo creo que si a un hacendista inglés se le hubiera ocurrido considerar como artículo de renta el algodón o cualquiera de las sustancias o de los elementos que entran como factores de su gran exportación algodonera, semejante apreciación hubiera sido combatida inmediatamente; porque Inglaterra, para ser la gran Nación exportadora de géneros de algodón, necesita que se desarrolle y crezca libre y sin trabas ni dificultades su industria algodonera.

Lo mismo os digo de Alemania. No se le ha ocurrido, ni puede ocurrirle a ningún hacendista alemán, considerar como artículo de renta ninguna de las industrias o productos auxiliares de su gran fabricación de maquinaria.

¿Por qué, pues, España habrá de considerar como objeto de renta el vino, ni el alcohol, que es uno de los factores, una de las materias necesarias para nuestra exportación de vinos? Sólo por ese espíritu de imitación, porque estudiando la historia de los impuestos en Inglaterra, en Alemania y en Francia, se observó que, por ejemplo, en Inglaterra después de un desarrollo del impuesto de alcoholes que fue iniciado en el siglo XVII, se había llegado a una recaudación de 500 millones de francos; porque se vió que en Francia se había alcanzado una recaudación por alcoholes que llegaba a la cifra de 200 millones de francos. Pero, ahí, no son iguales las circunstancias y las condiciones.

Inglaterra es una gran Nación consumidora de alcohol; allí el alcohol no es artículo que directa ni indirectamente pueda ir a la exportación; es sólo un gran artículo de consumo.

Francia es una gran Nación productora de vino y de alcohol, pero es a la vez una gran Nación consumidora de ambos productos. Ved la exportación de vinos de Francia; descontad de ella los vinos de marca superior y apenas queda remanente para la gran masa de sus vinos, y por esto Francia puede ser hasta cierto punto una nación que tome el alcohol como materia de renta.

Además, los ejemplos de Francia y de Italia a mi no me convencen; porque, señores diputados, Francia e Italia están sufriendo también una honda crisis vinícola, y en esta crisis ambas naciones tienen como uno de sus factores este problema del alcohol, y no hemos de ir siempre a remolque de las demás naciones, es necesario muchas veces llevar la delantera. Italia se prepara a una rectificación económica en este problema importantísimo, y de estas grandes naciones productoras de vinos, la que primero se prepare, la que primero se organice para ir al mercado mundial, será la que primero habrá de llevar las ventajas y habrá de llevar la delantera a sus competidoras.

Concretando ya y descendiendo al problema de la relación entre la crisis vinícola y la tributación por alcoholes, he de señalar entre los criterios que aquí se han dibujado, tres, que representan tres soluciones distintas: el criterio del señor Bergamín, el del señor ministro de Hacienda y el que nosotros sustentamos.

El criterio del señor Bergamín se sintetiza en estos términos: yo, dice, considero que el alcohol es artículo de renta; como consecuencia de este principio, que entiendo proclamado por la ciencia económica, estimo que lo mismo el alcohol vinico que el alcohol industrial, ambos por igual, deben ser materia de renta; pero reconociendo, porque es un hecho, la actualidat de la crisis vinícola, teniendo en cuenta esta circunstancia, yo acepto, pero transitoriamente, temporalmente, un margen diferencial entre el alcohol vinico y el alcohol industrial, margen diferencial que un período que vosotros marcaréis, por ejemplo, de quince, veinte o veinticinco años, debemos tenerla que desaparezcan. Este me parece que es, en síntesis, el criterio del señor Bergamín.

El criterio del señor ministro de Hacienda refle-

jado en sus discursos, en el preámbulo de la ley y en la ley misma, es este otro: yo, dice el señor ministro de Hacienda, considero que el alcohol es y debe ser artículo de renta, pero sospecho que no hemos procedido con cautela al iniciar y al practicar esta forma de tributación, no hemos logrado crear estadísticas, y es necesario que ante los clamores de los viticultores y por este defecto de organización y de preparación del impuesto, vayamos a tarifas relativamente módicas que permitan el que paulatinamente, de una manera tranquila, el alcohol sea artículo de renta. Y añade el señor ministro de Hacienda: en cuanto a crisis vinícola, ah, este es un problema aparte, y a este problema debemos ir buscando solución por otros caminos.

Nuestra posición es completamente distinta, diametralmente opuesta a la posición que toma en el asunto el señor Bergamín. Nosotros decimos: entendemos que el alcohol no debe ser artículo de renta, no debe ser en España, si España ha de ser exportadora de vinos, artículo de renta, pero reconocemos que las circunstancias y las realidades de la crisis vinícola impiden que de momento se iguale el alcohol vínico y el alcohol industrial en punto a tributación. Debe establecerse un impuesto sobre el alcohol industrial, pero ha de durar aquél tiempo que sea estrictamente necesario para que nos hayamos constituido y organizado como nación exportadora, y en el momento en que esto haya sucedido, cuando hayamos conjurado la crisis vinícola y nos hayamos preparado para constituirnos en país exportador, entonces el alcohol vínico y el industrial han de desaparecer completamente como artículos de renta de nuestro presupuesto.

¿Cuál de estas tres soluciones es la aceptable? La contestación yo la he dado por adelantado; depende de la orientación total del problema vinícola. Si no hemos de ser exportadores de vino, yo reconozco que tiene razón el señor Bergamín y que tiene razón el señor ministro de Hacienda. Si hemos de ser exportadores de vino, como nosotros sostenemos, yo creo que nosotros tenemos razón.

Ajuntament

Sessió de primera convocatòria del dia 19 del corrent mes. Presidència del Alcalde don Pau Solé.

Llegida l'acta de l'anterior fou aprovada.

Se concedeix permís a don Francisco Nin per aixampar un portal y posar las portas enfora a la casa número 52 del carrer de Santa Agna, previ pago dels drets corresponents y ab arreglo a la R. O. de 12 Mars de 1878 y las Ordenansas Municipals.

Passa a la Comissió una instancia de don Joan Solé Mallofré per fer l'acera y posar las portas enfora de la casa núm. 5 del carrer de Santa Agna.

Y no haventhi més assumptos s'aixeca la sessió.

Suscripció

per a editar els articles den Pi y Margall.

	Suma anterior.	34 ptas.
Joseph Pagés.	1 »	
F. Fernandez Zorrilla.	1 »	
Emili Aulés.	2 »	
Jaume Ribas Salvó.	1 »	
Pere Lleó.	1 »	
Eduard de Riera.	1 »	
Manel Romeu Guimerà.	1 »	
Jaume Foix.	1 »	
Joan Nin Porta.	1 »	
Joseph Belau.	1 »	
Joan Ferret.	1 »	
S. Sulé Euras.	1 »	
Pere Simó Romeu.	1 »	
Tadeu Vives Ferré.	1 »	
Artur Ramon Foix.	1 »	
J. V.	1 »	
TOTAL.	51 »	

Demà quedarà tancada la suscripció.

El dia 29 del corrent mes, setè aniversari de la mort den Pi y Margall, se posarà l'obra a la venda

pública. El mateix dia comensaran a canviar-se els resguards de la present suscripció pels volums editats. El preu de venda serà de dues pessetas.

El sumari del volum serà el següent:

Pi y Margall, íntim.

Pròleg, per en Gabriel Alomar.

ARTICLES DEN PI Y MARGALL

(Més de 150, ordenats en els capítols següents)

- I. Doctrina federal.
- II. La qüestió catalana.
- III. De l'història d'Espanya.
- IV. Les guerres de Filipines, Cuba y Estats Units.
- V. Política espanyola contemporània.
- VI. Les festes taurines.
- VII. La pena de mort.
- VIII. Qüestions pedagògiques.
- IX. Política internacional.
- X. La qüestió social.
- XI. Crítica religiosa.
- XII. Varia.

CRONICA

Tres dies seguits de plujes continuades y persistents hem tingut al comens de la setmana, del diumenge al dimars, ab acompanyament de trons y llampechs la nit del dilluns; quinas plujes han sigut generals per tot Catalunya, y en alguns indrets han sigut veritables aiguats.

Las dugas rieras d'aquesta vila baixaren molt plenas.

La línia del ferro-carril del litoral quedà interceptada per haver-se surtit de mare, inondant algun tros de línia, la riera de Cubellas, tenint que passar els trens correus de Madrid y Valencia, durant alguns dies; per la línia n'aquesta vila.

Per sort no s'han registrat las inundacions de l'any passat, com feya temer la persistència de las plujes.

Ahir al matí el sub-cabo del somaten d'aquesta vila Salvador Vidal, va tenir noticia de que s'trobaven en la mateixa dos subjectes forasters, suposats autors d'alguns robos comesos en distints pobles de la comarca. Posat d'acord ab l'individu del somaten Pere Gallimany y la Guardia civil, tingueren coneixement de que dits subjectes havian venut vuit gallinas a una gallinaire a la Plassa Mercat, y fetas las degudas pesquisas per trobarlos, van esser detinguts a la estació del ferro-carril quan ja tenian bitllet per marxar a Barcelona.

Aquests subjectes se anomenan Joseph Gibert Vallvé y Joseph Serramía Ilari, vehins respectivament de Valls y Bonastre, y segons sembla bonas pessas, ja que al esser detinguts els fou trobada una colecció d'eynas del ofici.

La gallinaire, junt ab las vuit gallina, va esser també posada a disposició del Jutjat, ingressant després aquella a la presó.

Nostre aplaudiment als qui han intervingut en la captura de la parella de rateros.

Se'ns prega que donguem un crit d'alerta a tots els qui enguany vulgan comprar participacions de la rifa de Nadal en nostra vila, puig s'exposan a sufrir alguna decepció, ja que enguany passen coses molt estranyes. Novament ahir y avuy, cumplint ordres de la Delegació d'Hisenda de la provincia, l'Arcaldia ha verificat visitas d'inspecció a la Administració de Loterías de nostra vila.

Tothom se pregunta: ¿qué passa en aquesta dependència?

Demà diumenge comensaran en el Centre Industrial las balladas d'hivern, que tant concorregudas se veyen l'any passat, en las quals s'hi puntejan sardanas.

Ha quedat definitivament resolt el sorollós interdicte de l'aigua que l'advocat d'aquesta vila don Salvador Euras va interposar contra'l fontaner de l'Ajuntament don Magí Ramon.

El senyor Euras ha satisfet ja el pago de costas y gastos a que fou condemnat per la Audiencia Territorial de Barcelona, devant de la qual havia acudit en apelació del fallo que'l Jutjat de primera instancia d'aquest partit dicta en el sudit litigi.

Quan la Mort fa presa en un cos jove, en una vida que s'troba al bó de la joventut, en plenas il·lusions, es quan se fa més antipática, més aborrible. Dilluns, va agripar al jove Joan Ribas y Fons, germà de nostre bon amic y company en Josep Maria.

Feya temps que'l malhaurat Joan, afectat de greu malaltia restava reclòs a casa seva, privat de fruir de las diversions y satisfaccions de la vida vilatana que gaudian els seus amichs y companys, fins que la mort l'aprés per sempre del costat de la seva familia, quins cuidados constants y afectuosos no li havian maucat ni un sol moment.

Pot servir de lenitiu en son dolor als pares y germans del Joan, la gran manifestació de dol que va ferse en l'acte del enterró, que fou una exteriorisació de l'estima en que s'tenia al difunt, apreciat de tothom pel caracter afable y la bonesa de cor que el distingia, a quina apreciable familia transmatem la espressió de nostre més sincer y sentit condol.

Se ha instalat un cinematògraf a la sala d'espectacles del Casino Circo, quina inauguració tindrà lloch avuy al vespre.

No'ns podem queixar per no saber hont anar a distreurens las vetllas dels dias de festa; cine al Tívoli y al Circo, titellas al Café del Comerç, concerts de cant al d'Espanya y balls al Centre Autonomista republicà y al Centre Industrial.

Aquí las distraccions ó bé las tenim a dojo ó ab comple-gotas.

El consell de guerra que dias arrera va reunir-se a Barcelona pera jutjar la causa instruida contra nostre amic senyor Pous y Pagés, redactor de *El Poble Català*, ha donat sentència absolutoria; pero el Capitá general no l'ha aprovada, y en conseqüència la causa haura de passar al Tribunal Suprem de Guerra y Marina, el qual fallará difinitivament.

No cal dir el nostre gran desitg de que la sentència absolutoria sigui confirmada plenament.

En la important fábrica de ciments y cals hidràulica establerta a Valcarca en las costas de Garraf, se ha produït un gran desperfecte consistent en la inutilisació completa de la máquina de vapor a conseqüència d'haver-se trencat la biela ab el volant y altres essencials pesas de la maquina.

L'accident ha obligat al paro forsos dels treballs per temps indeterminat, havent sigut despedits els centenars d'obers que en aquella fábrica treballavan.

Aixís ho hem llegit en el *Diario* de Vilanova.

Pianos ORTIZ & CUSSO

GRAN PREMI en la Exposició Hispano-Francesa de Saragossa, 1908.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 14 al 20 inclusiv del mes de Novembre, 72'15 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde'l dia 14 al 20 del corrent mes.

Naixements.—Un nen fill de Joan Vidal y de Antonia Torrents Carreras.

Defuncions.—Aña Mestres Nin de 21 anys; Antonia Urgell Serafina de 23 anys; Joan Ribas Fons de 23 anys; Francisco Gonzalez Rosell de 74 anys.

Matrimonis.—Joan Solé Lleó ab Maria Boxadós Mercadé

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Venda d'una propietat

plantada de vinya, olivers y camps, de 70 jornals de tinguda, en la qual hi ha una casa ab habitacions, celler, cup y premsa de ferro, situada en el terme de Arbós, a un kilometre de la estació de dita vila.

Pera informes, **D. Joseph Ferret**, carrer Major, número 32. (Quatre Fonts.) Vendrell.

Venda d'una pessa de terra

situada en lo terme d'Albiyana y partida de La Papiola, a dos kilometres d'aquesta vila, d'extensió dos jornals de rei y plantada de vinya, garrofers y oliveras. Informaran en la impremta d'aquest setmanari.

ANUNCIS

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón, S. en C.

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE COMPLETAMENT NOU Y CONSTRUIT
EXPROFÉS PARA HOTEL.

SITUACIÓ INMILLORABLE APROP DE LA ESTACIÓ Y DEL PORT.

Magnífiques terrasses ab vistes
al mar y al camp.

Habitacions estucades.
Cuarto de bany ly dutxa.

Salons de lectura y pera visites.
Auto-garage

Cuarto fosch pera fotografs.
Llum eléctrica. — Water closets.

Higiene y confort modern.

Servey de gran luxu pera banquets.
CAFÉ - RESTURANT

Apodaca, 30 - TARRAGONA - Teléfono, núm. 5

Guano Espinás

MARCA SAN JORDI

Esponja la tierra. - Da humus.

Aumenta el poder absorbente

No es arrastrado por las lluvias

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Transports de Vendrell, Arbós, Vilafranca

y vice-versa

Se prenen tota classe ds recados para tots els pobles del Pla del Penadés

A Vilafranca

Al Vendrell

Fonda del Solsona, antigua "Quel" | Plassa del Teatre, n.º 6

Gran Dipòsit de Guix y Ciments

Unichs expenedors dels tant acreditats

CIMENTS DE GARRAF

Aquests ciments, qui son els que més
se usen en las grausconstruccions, son
millors-que'ls extrangers y que'ls al-
tres del pais.

GUIX DE VILOVI

A n'aquest guix no n'hi ha
avuy cap més que'l compe-
teixi.

Joan Bové y Fill | Plassa del Teatre, 6. - Vendrell

Ramon Germans & Nebot

IMPRESSORS

Plassa Pi Margall, núm. 2 — VENDRELL

Material modern pera
treballs tipogràfics ar-
tístics, assegurant la
netèdat y'l més com-
plert ajustat en los ti-
ratjes á varis colòrs.

Especialitat en impre-
sos comercials els que
s'executan ab pulcri-
tud, rapidesa y econo-
mía, degut á moderna
maquina tipogràfica.

Productes ceràmics

y articles de pisa sanitaria Water-closets—Sifons nous sistemes
del País y Extrangers.

Rajolas artístiques.—Mosaichs.—Baldosas.—Mahons refractaris.
Materials y articles del ram de construcció de totes menas y classes.
Guixos y Ciments nacionals y extrangers.

Bateria de cuina en pisa y serviment pera Cafés Platets, copas, gots, y
ampollas de tota mena.

Articles de test

Variat assortit en Torrelas, Gerros, Reconeras, Cantils, Centres, etc., etc.

Lápidas de marbre pera ninxos

Aquesta casa s'encarrega de sa confecció, de desde las mes artístiques
á las mes senzillas.—Preus sumament módichs.

Joseph Martí (Fassi) | Carrer de Montserrat, 48 y 50
VENDRELL

A disposició

Productes medicinals de La Toja

Aigua de La Toja cura la escrofulosis, raquitisme
y la debilitat general.

Sals de La Toja dissoltes pera la preparació de
banys y pera rentarse, curan el
reuma crónich, malalties de la pell y els fluixos blanchs.

Clots de La Toja curan els tumors blanchs y las
úlceras y llagas crónicas.

Sabó de La Toja suavisia el cutis, evita y fa desa-
pareixer els grans y tacas de la
pell.

Tots aquets productes se troban de venda á casa el representant
PAU MATA, Alt, 13, VENDRELL